tumb nink rõemsamb. Se laul mannitsep noort rahwast, omma aiga targaste nink rõemsaste pruki, sest et elloaig rutto mõdalät, nink neide mälletust pühhas piddada, kea tarkuse nink õiguse te pääl eddesimminen jo ómma ninonuz só'wwap ó'nne nink siggidust neile kottusile, kos tarkus ellap nink ligup, nink neil mehhile, kea sedda pärranõudwa, hoitwa nink lähhämbide tullus pruukwa, nink essiärralikult sélle, kélle kaitse al tarkuse nõudmine häste eddesilät. Nipea kui laul olli ärralaultu, sis läts kiik parw tullewaklidega sure turru päle taggasi. Seni kui tulli weel pálli, laulti weel ütte ja töist tutwat rõemolaulo nink kiik mu linarahwas saisiwa ümbrezõri nink kaijewa rõemsaste päle.

Aigo mõda jäwa lina ulitse waiklikumbas. Siin nink sääl kuultas mõnnest majjast, kos weel tulli aknist paistap, hõiskamist nink laulmist, kos wanna sõbra ómma kokkojohtunu nink nüüd omma nore ea rõemo päiwi mälletawa. Ulitside pääl nink maiju een nink sissen ómma küünle nink lambi ossast ärrakistunu nink tähhetorni päält tomimäel paistap weel üts wallus täht, kunstlikult mitmakarwalisist tullejoontest kokkosäetu, kui üts rahhotäht lina päle mahha, kos rõemopiddaja aigomõda nakkawa hengamise assent otsma.

Töisel päiwal teggi üts wäga tark nink kulus prohwésser, ke meie surekoli pääl taiwatähte tundmist oppetap, uniwersiteti majjan juttust nink kulut Jummala immetekku taiwatähte man, nipaljo kui targa omma pärrajuurdlemise läbbi ómma jõudnu wäljaselletada, nink kui temma juttust olli lõppetanu, aste üts töine tark nink kulus taiwatähtetundja, ke õige nimmelt meie rõemopiddo pärrast Peterpurist olli sia tulnu, ette nink ténnas wäga kauniste säetu sõamelike só'nnuga meie uniwersiteti wannembid, et nemma ni armsaste nink ni ausalikult wõerid olliwa wastawõtnu, ent ka se eest, mes temma essi nink mitto tuhhat meest ommal ajjal siin surekoli pääl olliwa hääd sanu, nink mannits noort rahwast, kea parhilla surekoli pääl opwa, omma aiga targaste pruki. — Ja, kigerohkembid nink armsambid só'nnu saime neide sunst kuulda, kea omme mõttid kigeennambaste taiwa tähtide pole kääudwa! Andko sis ka se, ke omma wäggewa käega neid tähti taiwa külge om pandnu nink aujärje päält wallitsep, mes kõrgemb om kui kiik taiwawäe, andko kigewäggewene Jummal neide meeste sõnnule, minkaga nemma uniwersiteti rõemsat siggimemist sõudsiwa, omma künnitust nink wõtko sedda koli omma hoio alla, mes ka teile, armas tallorahwas, ni paljo hääd sünnitap nink weel eddispäide saap sünnitama, ni et kalendriteggija arwap teie mele pärrast ténnu ollewat, kui ta teile ka teedmist nink selletust ánnap neist asjust, mes 12. Tezembril 1852. Tarto linan sündsiwa. **G. M. S.**

Üts tark õigusemõistmine.

Saremaal élli útskõrd üts tubli talloperremees. Ka säratsel johhup mõnnikõrd pudus kätte. Ni piddi ka temma útskõrd töise küllamehhe käest 8 wakka rõasement lainuses wõtma. Töine es kela ka sugguke, awwit tedda hä melega nink mõttel, et särane kõwwa nink õige majjapiddaja ka õigel ajjal ausaste saas wõlla ärramasma. Ent rikkas perremees koli äkkitselt ärra nink jät majja pojja kätte. Poig es olle kaddonu essa saarnane nink sest et sest wõllast keake mu es tija, kui poig útsinda, sis tulli norel perremehhel se kurri mõtte, sedda wõlga ärrasallata nink wõllanõudjat petjas nink kawwalas kassuotsjas sõimata. Töine läts kaibusega kohto, nink sest et kümmaggi riomehhe omma sõnna päle saisma jäiwa nink